

de fleste af dem har Bolig. Man maa dog erkende, at det under de nuværende Forhold vil være særdeles uheldigt for vedkommende at skulle fjernes derfra for at søge Bolig andetsteds. Man kan naturligvis paa den anden Side ikke i Længden opretholde den Forskel, at nogle har Bolig i Statens Boliger, medens andre ikke har Adgang dertil. Det vil være naturligt at have en Overgangstid, saa længe de nuværende vanskelige Boligforhold bestaar, og at Staten viser al mulig Imødekommethed overfor de paagældende Arbejdere. Dertil kommer, at det for nogle af dem volder Vanskelighed, at de hidtil har modtaget Sygehjælp af Staten og derfor ikke har været Medlemmer af Sygekassen, og at de er i en saadan Alder, at de ikke kan indtræde i en Sygekasse under sædvanlige Vilkaar. Derfor foreslaar man, at Staten paatager sig at yde dem paa samme Vilkaar som hidtil de samme Understøttelser, som de ellers vilde have Adgang til for sig selv og deres Familier i en Sygekasse, hvis de havde Betingelser for at indtræde deri. Endelig er der Spørgsmaalet om Pension. Der er forskelligartede Regler for Pensionsordningen for de faste Arbejderes Vedkommende og for de private Arbejderes Vedkommende. Derom er der optaget nogle Overgangsbestemmelser, der skulde bevirke, at de faste Arbejdere ikke bliver uheldigere stillet ved at gaa over i privat Stilling. Overgangen til, at man anvender Arbejdere i forskellige Virksomheder, hvor de ikke hidtil har været anvendte, under Flaaden, at en Del af dem nu gaar over til at være en Slags fast Mandskab ved Flaaden, bevirker, at man maa foretage nogle Ændringer i de Tillæg, de har haft, naar Flaadens Skibe er ude, idet de ellers vil gaa ned i Fortjeneste, naar de deltog i Virksomheden, i Forhold til, hvad de hidtil har faaet. Da man af den Grund maa forhøje Kosttillæget for den paagældende Gruppe af Arbejdere, vil det være naturligt at fastsætte en tilsvarende Forhøjelse af Kosttillæget for de Befalingsmænd, der er ude under lignende Vilkaar.

Hermed tror jeg at have angivet Hovedtrækkene af Lovforslaget, og jeg skal anbefale det til velvillig og forhaabentlig hurtig Behandling, idet jeg gentager, at det har fundet Tilslutning fra alle Sider i Folketinget.

Richelieu: Den 5. Marts 1916 blev der i Rigsdagen vedtaget et Lovforslag angaaende Søværnet, idet man mente, at for-

skellige Ændringer maatte foretages som Følge af de Forhold, der var kommet til at herske under Krigen. Naar den højtærede Forsvarsminister nu i Dag fremsætter Forslag om nogle andre Ændringer i Søværnsloven af 1909, har det vel ogsaa sin Grund i, at der efter Krigen er fremkommet forskellige Forhold, som nødvendiggør disse Ændringer, og det er vel nærmest det, at en Del af de Folk, som nu har været bundne til Tjenesten for lang Tid, kunde ønske at komme over i civilt Arbejde, i mere tvangsfrie Tilstande. Endvidere har Grunden til Lovforslagets Fremkomst vistnok ogsaa været den, at der har været et Andragende fra en Del af Flaadens faste Folk om at komme ind blandt de civile Arbejdere, de saakaldte „løse Folk“, og derved faa Del i de forskellige Goder, disse har med Hensyn til Arbejdstid og Løn. Da det baade at have faste Folk og løse Folk til at gøre det samme Arbejde, under til Dels forskellige Betingelser med Hensyn til Løn og paa andre Punkter, nødvendigvis maa give Anledning til Vanskeligheder for Ledelsen af Orlogsværftet og Administrationen i det hele taget, ser man ogsaa, at Forslaget om disse Ændringer er blevet modtaget med Velvillie af Marineledelsen, som har stillet sig fuldt forstaaende overfor dem.

Det foreslaas i Lovforslaget, at en stor Del af de faste Folk skal overgaa i de løse Arbejderes Tal. Det skulde til Dels være Formænd for Arbejderne, Formænd for Haandværkerne, Kvartermænd og de med dem ligestillede, der skulde overgaa til de løse Arbejdere. De faste Folk, som overgaar til at blive private, vil, som Ministeren sagde, med Hensyn til Pension og i anden Retning blive stillet godt, idet Staten vil tage over paa sig de gamle og svagelige, der ikke kan komme ind i Sygekasser, og som kun paa den Maade kan blive stillet trygt.

Angaaende Boligerne i Nyboder udtalte Ministeren, at Arbejderne kan naturligvis ikke blive ved at beholde dem i Længden, men foreløbig, saa længe Bolignøden varer, vil de faa Ret til at blive der for en rimelig Leje. — Et Spørgsmaal, der ogsaa har været fremme, er Hæderstegnet og Hædersgaven, som de af Holmens Folk, der har ydet god Tjeneste i 25 Aar, faar. Spørgsmaalet er løst saaledes, at de faar Lov til at beholde Hæderstegnet, og de, der har det, vil ogsaa faa de 20 Kr., som den saakaldte Hædersgave beløber sig til.